ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (πέμπτο τμήμα)

της 19ης Μαΐου 2011 *

Στην υπόθεση Τ-580/08,

PJ Hungary Szolgáltató kft (PJ Hungary kft), με έδρα τη Βουδαπέστη (Ουγγαρία), εκπροσωπούμενη από τους H. Granado Carpenter και C. Gutiérrez Martínez, δικηγόρους,

προσφεύγουσα,

κατά

Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ), εκπροσωπούμενου από τον O. Mondéjar Ortuño,

καθού,

αντίδικος κατά τη διαδικασία ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ και παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου:

Pepekillo, SL, με έδρα το Algésiras (Ισπανία), εκπροσωπούμενη από τον J. Garrido Pastor, δικηγόρο,

* Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική.

με αντικείμενο προσφυγή κατά των αποφάσεων του πρώτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 30ής Απριλίου και της 24ης Σεπτεμβρίου 2008 (αμφότερες εκδοθείσες επί της υποθέσεως R 722/2007-1), σχετικά, αντιστοίχως, με αίτημα επαναφοράς των πραγμάτων στην προτέρα κατάσταση που υπέβαλε η Pepekillo, SL, και με διαδικασία ανακοπής μεταξύ της PJ Hungary Szolgáltató kft (PJ Hungary kft) και της Pepekillo,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (πέμπτο τμήμα),

συγκείμενο από τους Σ. Παπασάββα, πρόεδρο, V. Vadapalas (εισηγητή) και K. O'Higgins, δικαστές,

γραμματέας: E. Coulon

έχοντας υπόψη το δικόγραφο της προσφυγής που κατατέθηκε στη Γραμματεία του τότε Πρωτοδικείου στις 24 Δεκεμβρίου 2008,

έχοντας υπόψη το υπόμνημα αντικρούσεως του ΓΕΕΑ, το οποίο κατατέθηκε στη Γραμματεία του τότε Πρωτοδικείου στις 30 Απριλίου 2009,

έχοντας υπόψη το υπόμνημα αντικρούσεως της παρεμβαίνουσας, το οποίο κατατέθηκε στη Γραμματεία του τότε Πρωτοδικείου στις 31 Μαρτίου 2009,

έχοντας υπόψη το υπόμνημα απαντήσεως, το οποίο κατατέθηκε στη Γραμματεία του τότε Πρωτοδικείου στις 9 Ιουλίου 2009,

έχοντας υπόψη ότι οι διάδικοι δεν υπέβαλαν αίτημα περί καθορισμού ημερομηνίας για τη διεξαγωγή επ' ακροατηρίου συζητήσεως εντός της προθεσμίας ενός μηνός από της κοινοποιήσεως της περατώσεως της έγγραφης διαδικασίας και κρίνοντας επομένως, κατόπιν εκθέσεως του εισηγητή δικαστή και κατ' εφαρμογή του άρθρου 135α του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου, ότι πρέπει να αποφανθεί χωρίς προφορική διαδικασία,

έχοντας υπόψη την τροποποίηση της συνθέσεως των τμημάτων του Γενικού Δικαστηρίου,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

Ιστορικό της διαφοράς

1 Στις 20 Νοεμβρίου 2003, η M. S. L. υπέβαλε αίτηση καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος στο Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ), βάσει του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1993, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ 1994, L 11, σ. 1), όπως έχει τροποποιηθεί [αντικατασταθεί από τον κανονισμό (ΕΚ) 207/2009 του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ L 78, σ. 1)].

2 Το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση είναι το λεκτικό σημείο PEPEQUILLO.

3 Οι υπηρεσίες και τα προϊόντα για τα οποία ζητήθηκε η καταχώριση του σήματος εμπίπτουν στις κλάσεις 18, 25 και 35 κατά την έννοια του Διακανονισμού της Νίκαιας, για τη διεθνή ταξινόμηση των προϊόντων και των υπηρεσιών με σκοπό την καταχώριση σημάτων, της 15ης Ιουνίου 1957, όπως έχει αναθεωρηθεί και τροποποιηθεί, και αντιστοιχούν, για καθεμία από τις κλάσεις αυτές, στην εξής περιγραφή:

— κλάση 18: «Δέρμα και απομιμήσεις δέρματος, είδη από τα υλικά αυτά μη περιλαμβανόμενα σε άλλες κλάσεις· δέρματα ζώων· κιβώτια ταξιδίου και βαλίτσες· ομπρέλες, αλεξήλια και ράβδοι περιπάτου· μαστίγια, ιπποσκευές και είδη σελλοποιίας»·

— κλάση 25: «Ενδύματα, υποδήματα και είδη πιλοποιίας»·

— κλάση 35: «Υπηρεσίες λιανικής πωλήσεως παντός είδους· υπηρεσίες παροχής υποστηρίξεως για την εκμετάλλευση εμπορικής επιχειρήσεως υπό καθεστώς δικαιοχρήσεως· υπηρεσίες εμπορικής προβολής και πωλήσεων μέσω ηλεκτρονικών δικτύων· υπηρεσίες γραφείου εισαγωγών και εξαγωγών».

4 Η αίτηση καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος δημοσιεύθηκε στο *Δελτίο κοινοτικών σημάτων* αριθ. 36/2004, της 6ης Σεπτεμβρίου 2004.

5 Η αίτηση μεταβιβάσθηκε ακολούθως στην Pepekillo, SL, νυν παρεμβαίνουσα.

6 Την 1η Δεκεμβρίου 2004, τρίτη εταιρία άσκησε ανακοπή, βάσει του άρθρου 42 του κανονισμού 40/94 (νυν άρθρου 41 του κανονισμού 207/2009), κατά της καταχωρίσεως σήματος που είχε ζητηθεί για τα προπαρατεθέντα στην ανωτέρω σκέψη 3 προϊόντα και υπηρεσίες.

7 Η ανακοπή στηριζόταν στα ακόλουθα προγενέστερα σήματα:

— στο λεκτικό σήμα PEPE το οποίο καταχωρίσθηκε στην Ισπανία, το 1997, με αριθμό 1627317·

— στο ακόλουθο εικονιστικό σήμα που καταχωρίσθηκε στην Ισπανία με αριθμό 1719159:

PEPE

— στο κοινοτικό λεκτικό σήμα PEPE το οποίο καταχωρίσθηκε στις 20 Οκτωβρίου 1998, με αριθμό 345496·

— στο λεκτικό σήμα PEPE JEANS το οποίο καταχωρίσθηκε στην Ισπανία, το 1991, με αριθμό 1290744·

— στο κοινοτικό λεκτικό σήμα PEPE JEANS το οποίο καταχωρίσθηκε στις 3 Αυγούστου 2001, με αριθμό 1807379·

— στα ακόλουθα εικονιστικά σήματα, τα οποία καταχωρίσθηκαν στην Ισπανία το 1995 και το 1996, με αριθμούς, αντιστοίχως, 1905641, 1769728 και 1769576:

— στο κατωτέρω απεικονιζόμενο εικονιστικό σήμα:

— στο κατωτέρω απεικονιζόμενο εικονιστικό σήμα:

— στο κοινοτικό εικονιστικό σήμα που καταχωρίσθηκε στις 16 Ιουλίου 1998, με αριθμό 287029, και το οποίο απεικονίζεται κατωτέρω:

— σε άλλες καταχωρίσεις σημάτων, ιδίως στην Ισπανία, που περιλαμβάνουν τη φράση «pepe jeans» ή τον όρο «pepe», όπως τα σήματα PEPE JEANS PORTOBELLO (με αριθμό 1789013), PEPE JEANS WEST ELEVEN (με αριθμό 2222218), PEPE JEANS Est. 73 W11 (με αριθμούς 2181476 και 2181477), PEPE JEANS M2 (με αριθμό 2096733), PEPE BETTY (με αριθμό 1193156), PEPECO (με αριθμό 1652022), PEPE JEANS VINTAGE (καταχώριση κοινοτικού σήματος με αριθμό 3342649), PEPE CLOTHING (με αριθμό 1293444), PEPE F4 (με αριθμό 1704783), PEPE M3 (με αριθμό 1704784), PEPE 2XL (με αριθμό 1172266), PEPE M99 (με αριθμό 1704781).

8 Τα προγενέστερα σήματα προσδιορίζουν τα εξής προϊόντα:

— όσον αφορά το σήμα που καταχωρίσθηκε στην Ισπανία με αριθμό 1627317, τα προϊόντα της κλάσεως 18 που αντιστοιχούν στην εξής περιγραφή: «Προϊόντα από δέρμα και απομιμήσεις δέρματος· δερμάτινες ετικέτες· σακίδια ταξιδίου, σακίδια πλάτης, τσάντες γραφείου, πορτοφόλια, χαρτοφύλακες, θήκες εγγράφων, ομπρέλες, αλεξήλια, ράβδοι περιπάτου»·

— όσον αφορά το σήμα που καταχωρίσθηκε στην Ισπανία με αριθμό 1719159, τα προϊόντα της κλάσεως 25 που αντιστοιχούν στην εξής περιγραφή: «Έτοιμα ενδύματα παντός είδους»·

— όσον αφορά το καταχωρισθέν με αριθμό 345496 κοινοτικό σήμα, τα προϊόντα των κλάσεων 18 και 25, τα οποία αντιστοιχούν, για καθεμία από τις κλάσεις αυτές, στην εξής περιγραφή:

  — κλάση 18: «Τσάντες, τσάντες χειρός, σακίδια πλάτης, σχολικές τσάντες, γυλιοί, στρατιωτικά σακίδια, βαλίτσες, τσάντες γενικής χρήσεως, θήκες, τσάντες γραφείου από σκληρό δέρμα, σακίδια ταξιδίου, τσάντες-πορτοφόλια, χαρτοφύλακες, θήκες εγγράφων, ομπρέλες, αλεξήλια»·

  — κλάση 25: «Είδη ενδύσεως· ζώνες· παντελόνια τζην· υποδήματα και είδη πιλοποιίας».

— όσον αφορά το σήμα που καταχωρίσθηκε στην Ισπανία με αριθμό 1290744, τα προϊόντα της κλάσεως 25 που αντιστοιχούν στην εξής περιγραφή: «Ενδύματα, υποδήματα, είδη πιλοποιίας»·

— όσον αφορά το καταχωρισθέν με αριθμό 1807379 κοινοτικό σήμα, τα προϊόντα που εμπίπτουν, μεταξύ άλλων στις κλάσεις 3 και 18, τα οποία αντιστοιχούν, για καθεμία από τις κλάσεις αυτές, στην εξής περιγραφή:

— κλάση 3: «Αρώματα, αιθέρια έλαια, καλλυντικά, λοσιόν για τα μαλλιά, ψεύτικες βλεφαρίδες και κόλλα για την τοποθέτησή τους»·

— κλάση 18: «Τσάντες-πορτοφόλια, τσαντάκια, σακίδια πλάτης, σχολικές τσάντες, σακίδια πλάτης, βαλίτσες, μεγάλοι σάκοι, θήκες, τσάντες γραφείου από σκληρό δέρμα, σακίδια ταξιδίου, τσάντες-πορτοφόλια, χαρτοφύλακες (δερμάτινα είδη), ομπρέλες, αλεξήλια»·

— όσον αφορά τα σήματα που καταχωρίσθηκαν στην Ισπανία με τους αριθμούς 1905641, 1769728 και 1769576, τα προϊόντα των κλάσεων 3, 18 και 25, τα οποία αντιστοιχούν, για καθεμία από τις κλάσεις αυτές, στην εξής περιγραφή:

— κλάση 3: «Αρώματα, αιθέρια έλαια, καλλυντικά, λοσιόν για τα μαλλιά, πρόσθετες βλεφαρίδες, κόλλα για την τοποθέτηση βλεφαρίδων»·

— κλάση 18: «Δερμάτινα είδη και απομιμήσεις δέρματος, δερμάτινες ετικέτες, τσάντες χειρός, βαλίτσες, είδη ταξιδίου, αλεξήλια, ράβδοι περιπάτου, χαρτοφύλακες και σακίδια πλάτης, όλα από δέρμα»·

— κλάση 25: «Ενδύματα, υποδήματα εκτός των ορθοπαιδικών υποδημάτων, είδη πιλοποιίας»·

— όσον αφορά το καταχωρισθέν με αριθμό 287029 κοινοτικό σήμα, τα προϊόντα των κλάσεων 18 και 25, τα οποία αντιστοιχούν, για καθεμία από τις κλάσεις αυτές, στην εξής περιγραφή:

— κλάση 18: «Τσάντες, τσάντες χειρός, σακίδια πλάτης, σχολικές τσάντες, γυλιοί, στρατιωτικά σακίδια, σακίδια πλάτης, βαλίτσες, τσάντες γενικής χρήσεως, θήκες, τσάντες γραφείου από σκληρό δέρμα, σακίδια ταξιδίου, πορτοφόλια για κέρματα, πορτοφόλια τσέπης, θήκες εγγράφων, ομπρέλες, αλεξήλια»·

— κλάση 25: «Είδη ενδύσεως· ζώνες· παντελόνια τζην· υποδήματα και είδη πιλοποιίας»·

— όσον αφορά τα σήματα που καταχωρίσθηκαν στην Ισπανία με τους αριθμούς 2181476, 2181477 και 1704783, τα προϊόντα των κλάσεων 18 και 25, τα οποία αντιστοιχούν, για καθεμία από τις κλάσεις αυτές, στην εξής περιγραφή:

— κλάση 18: «Δέρμα και απομιμήσεις δέρματος, είδη από τα υλικά αυτά μη περιλαμβανόμενα σε άλλες κλάσεις· δέρματα ζώων· κιβώτια ταξιδίου και βαλίτσες· ομπρέλες, αλεξήλια και ράβδοι περιπάτου· μαστίγια, ιπποσκευές και είδη σελλοποιίας»·

— κλάση 25: «Ενδύματα, υποδήματα (εκτός των ορθοπαιδικών υποδημάτων), είδη πιλοποιίας»·

— όσον αφορά τα σήματα που καταχωρίσθηκαν στην Ισπανία με τους αριθμούς 1704781, 1704784 και 2222218, τα προϊόντα της κλάσεως 25 που αντιστοιχούν στην εξής περιγραφή: «Ενδύματα, υποδήματα (εκτός των ορθοπαιδικών υποδημάτων), είδη πιλοποιίας»·

— όσον αφορά τα σήματα που καταχωρίσθηκαν στην Ισπανία με τους αριθμούς 1172266, 1193156, 1293444 και 1652022, τα προϊόντα της κλάσεως 25 που αντιστοιχούν στην εξής περιγραφή: «Ενδύματα, υποδήματα, είδη πιλοποιίας»·

— όσον αφορά το σήμα που καταχωρίσθηκε στην Ισπανία με αριθμό 1789013, τα προϊόντα της κλάσεως 25 που αντιστοιχούν στην εξής περιγραφή: «Ενδύματα, αθλητικά υποδήματα (εκτός των ορθοπαιδικών υποδημάτων), είδη πιλοποιίας»·

— όσον αφορά το σήμα που καταχωρίσθηκε στην Ισπανία με αριθμό 2096733, τα προϊόντα της κλάσεως 25 που αντιστοιχούν στην εξής περιγραφή: «Έτοιμα ενδύματα· ζώνες (ενδύσεως)· τζην· υποδήματα και είδη πιλοποιίας»·

— όσον αφορά το καταχωρισθέν με αριθμό 3342649 κοινοτικό σήμα, τα προϊόντα που εμπίπτουν, μεταξύ άλλων στις κλάσεις 18 και 25, τα οποία αντιστοιχούν, για καθεμία από τις κλάσεις αυτές, στην εξής περιγραφή:

  — κλάση 18: «Είδη από δέρμα και απομιμήσεις δέρματος, είδη από τα υλικά αυτά μη περιλαμβανόμενα σε άλλες κλάσεις· δέρματα ζώων· κιβώτια ταξιδίου και βαλίτσες· ομπρέλες, αλεξήλια και ράβδοι περιπάτου· μαστίγια, ιπποσκευές και είδη σελλοποιίας· τσάντες, πορτοφόλια για κέρματα, σακίδια πλάτης, χαρτοφύλακες, σχολικές τσάντες, τσάντες γενικής χρήσεως, θήκες που υπάγονται στην κλάση 18, χαρτοφύλακες, σακίδια ταξιδίου, πορτοφόλια τσέπης»·

  — κλάση 25: «Ενδύματα, έτοιμα ενδύματα, ζώνες, τζην, υποδήματα και είδη πιλοποιίας».

9 Τα δικαιώματα εκ των καταχωρισθέντων αυτών σημάτων μεταβιβάσθηκαν ακολούθως στην PJ Hungary Szolgáltató kft (PJ Hungary kft), νυν προσφεύγουσα.

10 Προς στήριξη της ανακοπής προβλήθηκαν οι λόγοι που διαλαμβάνονται στο άρθρο 8, παράγραφοι 1, στοιχείο β΄, και 5, του κανονισμού 40/94 (νυν άρθρο 8, παράγραφοι 1, στοιχείο β΄, και 5, του κανονισμού 207/2009).

11 Στις 9 Μαρτίου 2007, το τμήμα ανακοπών δέχθηκε την ανακοπή για όλα τα προϊόντα και τις υπηρεσίες κατά των οποίων στρεφόταν και απέρριψε την επίμαχη αίτηση καταχωρίσεως σήματος, κρίνοντας ότι, κάνοντας χρήση του εν λόγω σήματος, η παρεμβαίνουσα θα αντλούσε όφελος από τη φήμη των προγενέστερων σημάτων PEPE και PEPE JEANS.

12 Στις 10 Μαΐου 2007, η νυν παρεμβαίνουσα άσκησε προσφυγή ενώπιον του ΓΕΕΑ, βάσει των άρθρων 57 έως 62 του κανονισμού 40/94 (νυν άρθρων 58 έως 64 του κανονισμού 207/2009), κατά της αποφάσεως του τμήματος ανακοπών.

13 Η νυν παρεμβαίνουσα κατέθεσε το υπόμνημα περί των λόγων της προσφυγής της ενώπιον του ΓΕΕΑ στις 13 Ιουλίου 2007, δηλαδή μία ημέρα μετά την ορισθείσα ημερομηνία λήξεως της προθεσμίας υποβολής. Με ανακοίνωση της γραμματείας του, της 19ης Ιουλίου 2007, το ΓΕΕΑ γνωστοποίησε στην παρεμβαίνουσα ότι το υπόμνημα περί των λόγων της προσφυγής της παρελήφθη εκπροθέσμως και ότι ενδέχεται η προσφυγή να απορριφθεί ως απαράδεκτη.

14 Κατόπιν τούτου, στις 12 Σεπτεμβρίου 2007, η παρεμβαίνουσα υπέβαλε στο ΓΕΕΑ αίτηση επαναφοράς των πραγμάτων στην προτέρα κατάσταση, σύμφωνα με το άρθρο 78 του κανονισμού 40/94 (νυν άρθρο 81 του κανονισμού 207/2009), ισχυριζόμενη ότι ενήργησε με επιμέλεια, η δε καθυστερημένη υποβολή του υπομνήματος περί των λόγων της προσφυγής δεν μπορούσε να της καταλογισθεί, καθόσον οφειλόταν στην ταχυδρομική εταιρία.

15 Με απόφαση της 30ής Απριλίου 2008 (στο εξής: απόφαση περί επαναφοράς των πραγμάτων στην προτέρα κατάσταση), το πρώτο τμήμα προσφυγών του ΓΕΕΑ δέχθηκε την αίτηση επαναφοράς των πραγμάτων στην προτέρα κατάσταση την οποία είχε υποβάλει η παρεμβαίνουσα και, ως εκ τούτου, αποφάσισε ότι «πρέπει να γίνει δεκτό ότι το υπόμνημα περί των λόγων της προσφυγής υποβλήθηκε εντός της προθεσμίας που τάσσεται βάσει του κανονισμού 40/94».

16 Με απόφαση της 24ης Σεπτεμβρίου 2008 (στο εξής: επί της ουσίας απόφαση), το πρώτο τμήμα προσφυγών του ΓΕΕΑ δέχθηκε και την προσφυγή που είχε ασκήσει η νυν παρεμβαίνουσα, ακυρώνοντας την απόφαση του τμήματος ανακοπών και απορρίπτοντας την ανακοπή της νυν προσφεύγουσας. Ειδικότερα, έκρινε ότι, αφενός, δεν υπήρχε κίνδυνος συγχύσεως, σύμφωνα με το άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β΄, του κανονισμού 40/94, και ότι, αφετέρου, οι διατάξεις του άρθρου 8, παράγραφος 5, του εν λόγω κανονισμού δεν είχαν εν προκειμένω εφαρμογή, δεδομένου ότι τα αντιπαρατιθέμενα σήματα δεν είναι παρόμοια.

17 Το τμήμα προσφυγών έκρινε μεταξύ άλλων ότι τα σήματα διέφεραν από οπτικής, φωνητικής και εννοιολογικής απόψεως, ότι δεν αποδείχθηκε ότι τα προγενέστερα σημεία αποτελούν οικογένεια σημάτων (εκτός από «οικογένεια ως προς την καταχώριση») και, τέλος, ότι δεν μπορεί να γίνει δεκτό εν προκειμένω το επιχείρημα περί της φήμης και του ιδιαιτέρως διακριτικού χαρακτήρα των προγενέστερων σημείων.

Αιτήματα των διαδίκων

18 Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την απόφαση περί επαναφοράς των πραγμάτων στην προτέρα κατάσταση·

— να ακυρώσει την επί της ουσίας απόφαση·

— να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα της παρούσας διαδικασίας, καθώς και στα έξοδα κατά την ενώπιον του ΓΕΕΑ διοικητική διαδικασία.

19 Το ΓΕΕΑ και η παρεμβαίνουσα ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

— να απορρίψει την προσφυγή·

— να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

20 Με το υπόμνημά της απαντήσεως, η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο να καταδικάσει την παρεμβαίνουσα στα δικαστικά έξοδα.

Σκεπτικό

Επί των εγγράφων που προσκομίσθηκαν για πρώτη φορά ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου

21 Η προσφεύγουσα προσκόμισε, ως συνημμένο στο δικόγραφο της προσφυγής, αντίγραφο άρθρου που δημοσιεύθηκε στις 22 Απριλίου 2008 σε ισπανική ημερήσια εφημερίδα, το οποίο αφορά τις δέκα λέξεις της ισπανικής που χρησιμοποιούνται περισσότερο στην καθημερινότητα και στο οποίο μνημονεύεται, μεταξύ άλλων, ο όρος «quillo» ως σύντμηση του όρου «chiquillo».

22 Το έγγραφο αυτό, το οποίο προσκομίσθηκε για πρώτη φορά ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου δεν μπορεί να ληφθεί υπόψη. Συγκεκριμένα, η προσφυγή ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου αφορά τον έλεγχο της νομιμότητας των αποφάσεων των τμημάτων προσφυγών του ΓΕΕΑ, κατά την έννοια του άρθρου 63 του κανονισμού 40/94 (νυν άρθρου 65 του κανονισμού 207/2009), και, ως εκ τούτου, δεν απόκειται στο Γενικό Δικαστήριο να εξετάσει εκ νέου τα πραγματικά περιστατικά με γνώμονα τα έγγραφα που προσκομίσθηκαν για πρώτη φορά ενώπιόν του. Συνεπώς, τα προπαρατεθέντα έγγραφα δεν λαμβάνονται υπόψη, χωρίς να απαιτείται να εξετασθεί η αποδεικτική ισχύς τους [βλ., σχετικώς, απόφαση του Πρωτοδικείου της 24ης Νοεμβρίου 2005, T-346/04, Sadas κατά ΓΕΕΑ — LTJ Diffusion (ARTHUR ET FELICIE), Συλλογή 2005, σ. II-4891, σκέψη 19 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία].

Επί του πρώτου αιτήματος

23 Προς στήριξη του πρώτου αιτήματός της, περί ακυρώσεως της αποφάσεως για την επαναφορά των πραγμάτων στην προτέρα κατάσταση, η προσφεύγουσα προβάλλει ένα μόνο λόγο ακυρώσεως, ο οποίος αντλείται από παράβαση του άρθρου 78 του κανονισμού 40/94.

Επιχειρήματα των διαδίκων

24 Η προσφεύγουσα διατείνεται ότι η παρεμβαίνουσα δεν ενήργησε με όλη την επιμέλεια που επιτάσσει το άρθρο 78 του κανονισμού 40/94 και ότι, ως εκ τούτου, κακώς δέχθηκε το τμήμα προσφυγών την αίτησή της περί επαναφοράς των πραγμάτων στην προτέρα κατάσταση.

25 Κατά την προσφεύγουσα, η παρεμβαίνουσα, πρώτον, είχε σχεδόν εξαντλήσει την προθεσμία που είχε στη διάθεσή της για να ασκήσει την προσφυγή κατά την αποφάσεως του τμήματος ανακοπών του ΓΕΕΑ, δεύτερον, δεν ανέφερε ούτε διαβίβασε στην ταχυδρομική εταιρία όλα τα στοιχεία του παραλήπτη, τρίτον, δεν ασχολήθηκε με το

αν παραδόθηκε εγκαίρως η επιστολή που περιείχε το υπόμνημά της και, τέταρτον, δεν υπέβαλε με τηλεομοιοτυπία το υπόμνημα με το οποίο εξέθετε τους λόγους της προσφυγής της, παρά την καθυστέρηση ως προς τη διαβίβασή του.

26 Έτσι, όπως αναγνωρίζει το ΓΕΕΑ στο υπόμνημά του αντικρούσεως, η παρεμβαίνουσα επέδειξε την ελάχιστη απαιτούμενη επιμέλεια, ενώ το άρθρο 78, παράγραφος 1, του κανονισμού 40/94 επιβάλλει στον αιτούντα την επαναφορά των πραγμάτων στην προτέρα κατάσταση να επιδείξει όλη την αναγκαία επιμέλεια.

27 Η προσφεύγουσα επισημαίνει επίσης ότι, σε περίπτωση κατά την οποία το ΓΕΕΑ και η παρεμβαίνουσα επικαλούνταν σφάλμα της ταχυδρομικής εταιρίας για να εξηγήσουν την εκπρόθεσμη κατάθεση του υπομνήματος περί των λόγων της προσφυγής, θα έπρεπε να ληφθεί υπόψη ότι ο εκπρόσωπος της παρεμβαίνουσας υπείχε καθήκον αυξημένης επιμέλειας και ότι, ως εκ τούτου, η παρεμβαίνουσα όφειλε να διαβιβάσει με τηλεομοιοτυπία το υπόμνημα περί των λόγων της προσφυγής και να συμπληρώσει με μεγαλύτερη επιμέλεια το σημείωμα παραδόσεως του υπομνήματος στο οποίο εξέθετε τους λόγους της προσφυγής και το οποίο διαβιβάσθηκε στην ταχυδρομική υπηρεσία.

28 Τέλος, ο εκπρόσωπος της παρεμβαίνουσας όφειλε να προβεί στις πλέον στοιχειώδεις επαληθεύσεις όσον αφορά την ακρίβεια των στοιχείων που αναγράφονταν στο σημείωμα παραδόσεως του υπομνήματος στο οποίο εξετίθεντο οι λόγοι της προσφυγής και το οποίο παραδόθηκε στην ταχυδρομική υπηρεσία, τούτο δε κατά μείζονα λόγο δεδομένου ότι όφειλε να αναφέρει την ορθή διεύθυνση και να δώσει οδηγίες στην εν λόγω ταχυδρομική υπηρεσία.

29 Το ΓΕΕΑ ισχυρίζεται ότι το αίτημα ακυρώσεως της αποφάσεως περί επαναφοράς των πραγμάτων στην προτέρα κατάσταση πρέπει να κηρυχθεί απαράδεκτο ή, εν πάση περιπτώσει, πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμο.

30 Η παρεμβαίνουσα αμφισβητεί τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας.

Εκτίμηση του Γενικού Δικαστηρίου

31 Η αίτηση επαναφοράς των πραγμάτων στην προτέρα κατάσταση διέπεται από το άρθρο 78 του κανονισμού 40/94, το οποίο θέτει μεταξύ των προϋποθέσεων για να γίνει δεκτή η επαναφορά των πραγμάτων στην προτέρα κατάσταση το ότι ο αιτών «επέδειξε όλη την επιμέλεια που επιβάλλουν οι περιστάσεις».

32 Συνεπώς, πρέπει να εξετασθεί αν εν προκειμένω η παρεμβαίνουσα επέδειξε πράγματι όλη την επιμέλεια που επιβάλλουν οι περιστάσεις για να τηρήσει την προθεσμία που τάχθηκε όσον αφορά την άσκηση της προσφυγής κατά της αποφάσεως του τμήματος ανακοπών.

33 Πρέπει να επισημανθεί συναφώς ότι, αφενός, η προθεσμία που δόθηκε στην παρεμβαίνουσα προκειμένου αυτή να καταθέσει το υπόμνημα περί των λόγων της προσφυγής είχε σχεδόν εκπνεύσει, δεδομένου ότι η παρεμβαίνουσα απευθύνθηκε στην ταχυδρομική εταιρία την παραμονή της ημερομηνίας λήξεως της προθεσμίας, και ότι, αφετέρου, η έδρα του ΓΕΕΑ, της παρεμβαίνουσας και του συμβούλου της βρίσκονται σε διαφορετικές πόλεις, συγκεκριμένα δε στο Αλικάντε (Ισπανία), στο Algésiras (Ισπανία), στον Κάδικα (Ισπανία) και στη Μαδρίτη (Ισπανία).

34 Όσον αφορά, πρώτον, το επιχείρημα της προσφεύγουσας ότι η παρεμβαίνουσα είχε σχεδόν εξαντλήσει την προθεσμία για την άσκηση της προσφυγής, αυτό δεν μπορεί να γίνει δεκτό, καθόσον οι προθεσμίες τάσσονται, καταρχήν, για να εξαντλούνται (απόφαση του Πρωτοδικείου της 20ής Ιουνίου 2006, T-251/04, Ελλάδα κατά Επιτροπής, η οποία δεν έχει δημοσιευθεί στη Συλλογή, σκέψη 53).

35 Όσον αφορά, δεύτερον, το επιχείρημα της προσφεύγουσας περί παραλείψεως της παρεμβαίνουσας να αναγράψει τα στοιχεία επικοινωνίας του ΓΕΕΑ στο σημείωμα παραδόσεως του υπομνήματος περί των λόγων της προσφυγής το οποίο παραδόθηκε στην ταχυδρομική εταιρία, πρέπει να επισημανθεί ότι, όπως διαπίστωσε το τμήμα προσφυγών λαμβάνοντας υπόψη τα αποδεικτικά στοιχεία που προσκόμισε ενώπιόν του η νυν παρεμβαίνουσα (βλ. σκέψη 25 της αποφάσεως περί επαναφοράς

των πραγμάτων στην προτέρα κατάσταση), το σημείωμα αυτό δεν το συμπλήρωσε η παρεμβαίνουσα, αλλά η ταχυδρομική εταιρία.

36 Όσον αφορά την απόφαση του ΓΕΕΑ στην οποία παραπέμπει η προσφεύγουσα με το σημείο 9 του υπομνήματός της απαντήσεως, δηλαδή την απόφαση του τετάρτου τμήματος προσφυγών της 6ης Απριλίου 2005, επί της υποθέσεως R 636/2003-4, SimpleTech, Inc., αυτή δεν ασκεί εν προκειμένω επιρροή, καθόσον στην υπόθεση εκείνη ο εκπρόσωπος της προσφεύγουσας είχε δώσει τα στοιχεία της προηγούμενης διευθύνσεως του ΓΕΕΑ. Κάτι τέτοιο, όμως, δεν συνέβη σε καμία περίπτωση εν προκειμένω, οπότε ορθώς έκρινε το τμήμα προσφυγών, στη σκέψη 25 της αποφάσεως περί επαναφοράς των πραγμάτων στην προτέρα κατάσταση, ότι «το σημείωμα παραδόσεως το συμπλήρωσε ο μεταφορέας (και όχι ο αποστολέας), οπότε κανένα σφάλμα δεν μπορεί να καταλογισθεί στην [παρεμβαίνουσα]».

37 Όσον αφορά, τρίτον, το επιχείρημα της προσφεύγουσας το οποίο στηρίζεται στην παράλειψη της παρεμβαίνουσας να ασχοληθεί με το αν παραδόθηκε εγκαίρως η επιστολή που περιείχε το υπόμνημά της, πρέπει να επισημανθεί, όπως ορθώς επισήμανε το τμήμα προσφυγών στη σκέψη 21 της αποφάσεώς του περί επαναφοράς των πραγμάτων στην προτέρα κατάσταση, ότι η παρεμβαίνουσα επέλεξε τον «κατάλληλο τρόπο αποστολής», καθόσον η εταιρία που επέλεξε, δηλαδή η SEUR 10, τη διαβεβαίωσε ότι το υπόμνημα στο οποίο εξέθετε τους λόγους της προσφυγής θα έχει παραδοθεί την επομένη ημέρα και ώρα 10 πρωινή.

38 Δηλαδή, η παρεμβαίνουσα επέλεξε εταιρία η οποία τη διαβεβαίωνε ότι το μνημόνιο με το οποίο εξέθετε τους λόγους της προσφυγής θα παραδιδόταν εμπροθέσμως. Ως εκ τούτου, ευλόγως η παρεμβαίνουσα δεν ασχολήθηκε με το αν η επιστολή παραδόθηκε εγκαίρως, τούτο δε κατά μείζονα λόγο καθόσον, όπως επισημαίνει η προσφεύγουσα στο σημείο 5 του δικογράφου της προσφυγής της, ο εκπρόσωπός της είχε τακτική συνεργασία με τη συγκεκριμένη ταχυδρομική υπηρεσία. Ο εκπρόσωπος της παρεμβαίνουσας εμπιστευόταν, επομένως, επαρκώς την ταχυδρομική εταιρία ώστε να μην εξακριβώσει αν το υπόμνημα στο οποίο εξετίθεντο οι λόγοι της προσφυγής είχε παραδοθεί εμπροθέσμως.

39 Όσον αφορά, τέταρτον, το επιχείρημα της προσφεύγουσας περί παραλείψεως να αποσταλεί το υπόμνημα στο οποίο εξετίθεντο οι λόγοι της προσφυγής μέσω τηλεομοιοτυπίας, αρκεί η επισήμανση ότι αυτή η διαβίβαση δεν είναι υποχρεωτική.

40 Τέλος, μολονότι στο σημείο 20 του υπομνήματός του αντικρούσεως το ΓΕΕΑ επισημαίνει ότι «[η παρεμβαίνουσα] επέδειξε εν προκειμένω την ελάχιστη επιμέλεια που επέβαλλαν οι περιστάσεις», πρόκειται κατά πάσα πιθανότητα για σφάλμα κατά τη σύνταξη, δεδομένου ότι όχι μόνον το ΓΕΕΑ επισημαίνει, στο σημείο 21 του εν λόγω υπομνήματος αντικρούσεως, ότι η παρεμβαίνουσα επέδειξε όλη την αναγκαία επιμέλεια, αλλά επίσης ότι πρόκειται για το κριτήριο βάσει του οποίου το τμήμα προσφυγών δέχθηκε την αίτηση επαναφοράς των πραγμάτων στην προτέρα κατάσταση (βλ., σχετικώς, σκέψη 15 της αποφάσεως περί επαναφοράς των πραγμάτων στην προτέρα κατάσταση).

41 Από το σύνολο των ανωτέρω προκύπτει ότι ο μόνος λόγος ακυρώσεως ο οποίος αντλείται από παράβαση του άρθρου 78 του κανονισμού 40/94, είναι αβάσιμος και πρέπει να απορριφθεί. Ως εκ τούτου, πρέπει να απορριφθεί το πρώτο αίτημα της προσφεύγουσας, χωρίς να απαιτείται να αποφανθεί το Γενικό Δικαστήριο επί του παραδεκτού.

Επί του δευτέρου αιτήματος

42 Προς στήριξη του δευτέρου αιτήματος με το οποίο ζητεί την ακύρωση της επί της ουσίας αποφάσεως, η προσφεύγουσα προβάλλει δύο λόγους ακυρώσεως, οι οποίοι αντλούνται, πρώτον, από παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β΄, του κανονισμού 40/94, και, δεύτερον, από παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 40/94.

Επί του πρώτου λόγου ακυρώσεως, ο οποίος αντλείται από παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β΄, του κανονισμού 40/94

— Επιχειρήματα των διαδίκων

43 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι, με την απόφαση επί της ουσίας, το τμήμα προσφυγών υπέπεσε σε παράβαση, λόγω πεπλανημένης ερμηνείας, του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β΄, του κανονισμού 40/94 κρίνοντας ότι δεν υφίσταται κίνδυνος συγχύσεως μεταξύ του σήματος PEPEQUILLO του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση και της οικογένειας προγενέστερων σημάτων PEPE, δικαιούχος των οποίων είναι η προσφεύγουσα.

44 Το ΓΕΕΑ και η παρεμβαίνουσα υποστηρίζουν ότι η επί της ουσίας απόφαση συνιστά ορθή εφαρμογή του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β΄, του κανονισμού 40/94, καθόσον τα προγενέστερα σήματα και το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση δεν είναι παρόμοια και, ως εκ τούτου, δεν υφίσταται κίνδυνος συγχύσεως στην αγορά.

Επί της συγκρίσεως των σημείων

45 Η προσφεύγουσα διατείνεται ότι, όσον αφορά, πρώτον, τη σύγκριση των επίμαχων σημείων από οπτικής απόψεως, αυτή θα έπρεπε να διενεργηθεί μεταξύ, αφενός, της οικογένειας των προγενέστερων σημάτων PEPE και, αφετέρου, του σήματος PEPEQUILLO του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση.

46 Βάσει της συγκρίσεως αυτής διαπιστώνεται ότι ο όρος «pepe» περιέχεται συνολικά στο σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση και του οποίου καταλαμβάνει το «δεσπόζον τμήμα», δηλαδή την αρχή του εν λόγω σήματος. Ως εκ τούτου, τα δύο σημεία είναι κατά την προσφεύγουσα παρόμοια, δεδομένου ότι ο όρος «pepe» αποτελεί αφεαυτού το κυρίαρχο στοιχείο της εικόνας του σήματος PEPEQUILLO του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση, στοιχείο που ενδέχεται να εντυπωθεί στη μνήμη του ενδιαφερομένου κοινού.

47 Επιπλέον, αντιθέτως προς ό,τι έκρινε το τμήμα προσφυγών με την απόφαση επί της ουσίας, ο όρος «pepe», μολονότι αποτελεί διαδεδομένο στην Ισπανία προσωνύμιο, διαθέτει έντονο διακριτικό χαρακτήρα, τούτο δε για δύο λόγους. Αφενός, ο όρος αυτός δεν εγείρει λόγο απαραδέκτου της καταχωρίσεως, όπως είναι ο οφειλόμενος στον γενικό ή στον περιγραφικό χαρακτήρα του σήματος, αφετέρου δε, η φήμη του σήματος PEPE προσδίδει στον όρο αυτό έντονο διακριτικό χαρακτήρα.

48 Ο βαθμός οπτικής ομοιότητας μεταξύ των επίμαχων σημείων ανέρχεται επομένως στο 50 %, δεδομένου ότι το σήμα PEPEQUILLO αναπαράγει τον όρο «pepe» στο σύνολό του.

49 Όσον αφορά, δεύτερον, τη σύγκριση των επίμαχων σημείων από εννοιολογικής απόψεως, πρέπει να γίνει διάκριση αναλόγως της αγοράς η οποία πρέπει να ληφθεί υπόψη. Έτσι, όσον αφορά το κοινό το οποίο εκπροσωπείται από τον μέσο κοινοτικό καταναλωτή, εξαιρουμένου του μέσου Ισπανού καταναλωτή, η σύγκριση αυτή δεν είναι αναγκαία, δεδομένου ότι οι όροι «pepe» και «quillo» στερούνται οποιασδήποτε σημασίας για το κοινό αυτό. Όσον αφορά, αντιθέτως, το κοινό το οποίο εκπροσωπείται από τον μέσο Ισπανό καταναλωτή, τα εν λόγω σημεία είναι εννοιολογικά πανομοιότυπα ως προς τον όρο «pepe». Όσον αφορά τον όρο «quillo», πρόκειται για εκφράζουσα στοργικότητα συνήθη σύντμηση του ισπανικού όρου «chiquillo», ο οποίος σημαίνει παιδί ή μικρός και ο οποίος χρησιμοποιείται κατά κόρον στην Ισπανία.

50 Ως εκ τούτου, δεδομένου ότι στην Ισπανία είναι παγκοίνως γνωστό ότι ο όρος «quillo» αποτελεί συντόμευση του «chiquillo», ο μέσος Ισπανός καταναλωτής εκλαμβάνει το σήμα PEPEQUILLO ως έχον τη σημασία «pepe ο πιτσιρίκος», «pepe ο μικρός» ή «pepe το παιδί».

51 Συνεπώς, τα επίμαχα σημεία εμφανίζουν σε μεγάλο βαθμό ομοιότητα από οπτικής, φωνητικής και εννοιολογικής απόψεως και σε μέτριο βαθμό από απόψεως γραφικής παραστάσεως.

52 Το ΓΕΕΑ και η παρεμβαίνουσα υποστηρίζουν ότι, αντιθέτως προς ό,τι διατείνεται η προσφεύγουσα, τα επίμαχα σημεία δεν εμφανίζουν ομοιότητα.

53 Η προσφεύγουσα, υποστηρίζοντας ότι ο όρος «pepe» αποτελεί το κυρίαρχο στοιχείο του σημείου PEPEQUILLO, διαιρεί αυθαιρέτως το σημείο αυτό σε δύο μέρη, δηλαδή στο στοιχείο «pepe», αφενός, και στο στοιχείο «quillo», αφετέρου, ισχυριζόμενη κατ' αυτόν τον τρόπο ότι το εν λόγω σημείο καθίσταται παράγωγο του κυρίου ονόματος Pepe. Εντούτοις, από κανένα λόγο στηριζόμενο επί λογικών και γλωσσικών επιχειρημάτων δεν συνάγεται ότι οι καταναλωτές ταυτίζουν οπωσδήποτε τους όρους «pepe» και «quillo» όσον αφορά τη συνολική εντύπωση που προκαλεί το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση και όχι, για παράδειγμα, τους όρους «pe» και «pequillo».

54 Εξάλλου, κατά το ΓΕΕΑ, μολονότι από τη σύγκριση των επίμαχων σημείων από οπτικής απόψεως προκύπτει ότι υφίσταται ορισμένη ομοιότητα, λόγω του ότι το σημείο PEPE «περιλαμβάνεται εξ ολοκλήρου» στο αρχικό τμήμα του σήματος του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση, πρέπει να γίνει δεκτό, όσον αφορά σημεία σχετικά σύντομα σε έκταση, ότι τα κεντρικά ως προς τη θέση στοιχεία είναι εξίσου σημαντικά με αυτά της αρχής και του τέλους των εν λόγω σημείων.

55 Κατά την παρεμβαίνουσα, τα επίμαχα σημεία διαφέρουν αδιαμφισβήτητα ως προς τη δομή τους, διότι ενώ το σημείο PEPEQUILLO αποτελείται από τέσσερις συλλαβές, τα προγενέστερα σημεία αποτελούνται, το πολύ, από τρεις.

56 Επιπλέον, μολονότι αναγνωρίζει τη φήμη του προγενέστερου σήματος PEPE, η παρεμβαίνουσα υποστηρίζει ότι αυτό δεν έρχεται σε αντίφαση με το γεγονός ότι ο όρος «pepe», τουλάχιστον στην Ισπανία, διαθέτει εξ αρχής χαμηλού βαθμού διακριτικό χαρακτήρα, διότι συνιστά το χαϊδευτικό του ονόματος José.

57 Η φήμη, όμως, του όρου «pepe» όσον αφορά τα ενδύματα τζην δεν συνεπάγεται άνευ άλλου τινός την ομοιότητα μεταξύ όλων των επίμαχων σημείων, απλών και σύνθετων, που περιέχουν τον όρο αυτό, ακόμη και στο αρχικό τμήμα τους.

58 Όσον αφορά, εξάλλου, τη σύγκριση των επίμαχων σημείων από εννοιολογικής απόψεως, πρέπει να γίνει διάκριση μεταξύ του μέσου κοινοτικού καταναλωτή, στην περίπτωση του οποίου παρέλκει η σύγκριση αυτή, και του μέσου Ισπανού καταναλωτή. Στη δεύτερη περίπτωση, πρέπει, πρώτον, να υπομνησθεί ότι η προσφεύγουσα δεν μπορεί να κατατμήσει το σημείο PEPEQUILLO. Συγκεκριμένα, πρόκειται για απλό σημείο, άνευ ειδικής σημασίας, το οποίο συνέλαβε και δημιούργησε η M. S. L.

59 Δεύτερον, μολονότι μπορεί να γίνει δεκτό ότι ο όρος «quillo» αποτελεί σύντμηση του όρου «chiquillo» και ότι, πράγματι, οι όροι «pepe» και «quillo», θεωρούμενοι ο καθένας χωριστά, ενδέχεται να έχουν δικό τους σημασιολογικό περιεχόμενο, δεν μπορεί εντούτοις να γίνει δεκτό ότι και ενωμένοι έχουν οπωσδήποτε κάποιο σημασιολογικό περιεχόμενο.

60 Τέλος, από φωνητικής απόψεως, ο τόνος δεν τίθεται επί της ιδίας συλλαβής, δεδομένου ότι στην περίπτωση του σημείου PEPE τονίζεται η πρώτη συλλαβή, ενώ σ' αυτήν του σημείου PEPEQUILLO τονίζεται η τρίτη.

Επί του κινδύνου συγχύσεως

61 Η προσφεύγουσα διατείνεται ότι, στη σκέψη 24 της αποφάσεως επί της ουσίας, το τμήμα προσφυγών υπέπεσε σε σοβαρό σφάλμα αποφαινόμενο ότι η οικογένεια σημάτων PEPE αποτελεί απλώς οικογένεια ως προς την καταχώριση, δεδομένου ότι δεν αποδείχθηκε η χρήση των σημάτων αυτών στην αγορά.

62 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει συναφώς ότι πλείονα έγγραφα τα οποία προσκόμισε ενώπιον του ΓΕΕΑ στο πλαίσιο της διαδικασίας ανακοπής, όπως βεβαιώσεις εμπορικών επιμελητηρίων που καταλέγονται στα σημαντικότερα της Ισπανίας, δικαστικές αποφάσεις και αποφάσεις της διοικήσεως ή δημοσιεύσεις στον Τύπο, καταδεικνύουν όχι μόνον τη φήμη, αλλά και την ένταση κατά τη χρήση της οικογένειας σημάτων PEPE.

63 Επιπλέον, το ίδιο το τμήμα ανακοπών δέχθηκε, με την απόφαση της 9ης Μαρτίου 2007 (σελίδες 9 και 10), ότι αποδείχθηκε η ύπαρξη τέτοιας οικογένειας σημάτων στην Ισπανία.

64 Ως εκ τούτου, υφίσταται προδήλως κίνδυνος να πιστέψει ο καταναλωτής ότι το σήμα PEPEQUILLO του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση είναι παράγωγο κυρίου σήματος PEPE και ότι προσδιορίζει ειδική σειρά προϊόντων η οποία αποτελεί «μέρος της οικογένειας σημάτων PEPE».

65 Συνεπώς, παραβλέποντας τον εντόνως διακριτικό χαρακτήρα του σήματος PEPE, το τμήμα προσφυγών υπέπεσε σε πλάνη, τούτο δε κατά μείζονα λόγο λαμβανομένου υπόψη ότι η φήμη του σήματος PEPE αναγνωρίσθηκε από την παρεμβαίνουσα και το ΓΕΕΑ, και παρέβη την υποχρέωσή του αιτιολογήσεως κατά το άρθρο 73 του κανονισμού 40/94 (νυν άρθρο 75 του κανονισμού 207/2009).

66 Το ΓΕΕΑ και η παρεμβαίνουσα υποστηρίζουν ότι, όσον αφορά την εκτίμηση περί του κινδύνου συγχύσεως από απόψεως της φήμης της οικογένειας προγενέστερων σημάτων, αρκεί να επισημανθεί ότι η προσφεύγουσα δεν απέδειξε την ύπαρξη αυτής της οικογένειας σημάτων, πέραν της καταχωρίσεως. Καθόσον δεν χρησιμοποιούνται στην αγορά όλα τα προγενέστερα σήματα, δεν είναι δυνατό ο μέσος Ευρωπαίος καταναλωτής να σχηματίσει την πεποίθηση ότι το σήμα PEPEQUILLO του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση αποτελεί μέρος της οικογένειας σημάτων PEPE.

67 Εξάλλου, η φήμη την οποία είχε αποκτήσει κατά την προσφεύγουσα το σημείο PEPE, ή ακόμη και η οικογένεια σημάτων PEPE στην Ισπανία, ουδόλως αρκεί ώστε ο μέσος Ισπανός καταναλωτής να μπορεί να συνδυάσει τα επίμαχα σημεία, τούτο δε καθόσον, λαμβανομένων υπόψη των προεκτεθέντων, δεν είναι ιδιαιτέρως πιθανό ο καταναλωτής αυτός να μπορεί να εντοπίσει, τεχνηέντως, στο σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση στοιχείο ανάλογο του «προγενέστερου δικαιώματος σε σχέση με το οποίο μπορεί να ασκηθεί η έλξη της φήμης αυτής».

— Εκτίμηση του Γενικού Δικαστηρίου

68 Κατά το άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β΄, του κανονισμού 40/94, κατόπιν ανακοπής του δικαιούχου προγενέστερου σήματος, απορρίπτεται το αίτημα καταχωρίσεως σήματος εάν, λόγω του ότι αυτό είναι πανομοιότυπο ή παρόμοιο με το προγενέστερο σήμα και λόγω του ότι είναι πανομοιότυπα ή παρόμοια τα προϊόντα ή οι υπηρεσίες που προσδιορίζουν τα δύο σήματα, υφίσταται κίνδυνος συγχύσεως για το κοινό της περιοχής εντός της οποίας απολαύει προστασίας το προγενέστερο σήμα. Ο κίνδυνος συγχύσεως περιλαμβάνει και τον κίνδυνο συσχετίσεως με το προγενέστερο σήμα. Εξάλλου, βάσει του άρθρου 8, παράγραφος 2, στοιχείο α΄, περίπτωση ii, του κανονισμού 40/94 (νυν άρθρου 8, παράγραφος 2, στοιχείο α΄, περίπτωση ii, του κανονισμού 207/2009), ως προγενέστερα σήματα νοούνται τα σήματα που έχουν καταχωρισθεί σε κράτος μέλος με ημερομηνία καταθέσεως προγενέστερη της ημερομηνίας υποβολής της αιτήσεως για την καταχώριση κοινοτικού σήματος.

69 Κατά πάγια νομολογία, κίνδυνος συγχύσεως υφίσταται όταν το κοινό ενδέχεται να σχηματίσει την πεποίθηση ότι τα επίμαχα προϊόντα ή υπηρεσίες προέρχονται από την ίδια επιχείρηση ή από οικονομικά συνδεόμενες επιχειρήσεις. Κατά την ιδία αυτή νομολογία, η ύπαρξη κινδύνου συγχύσεως πρέπει να εκτιμάται σφαιρικά, αναλόγως του τρόπου με τον οποίο το ενδιαφερόμενο κοινό αντιλαμβάνεται τα επίμαχα σημεία, καθώς και τα σχετικά προϊόντα ή υπηρεσίες, λαμβανομένων υπόψη όλων των παραγόντων που ασκούν επιρροή στη συγκεκριμένη περίπτωση, ιδίως δε της αμφίδρομης σχέσεως μεταξύ της ομοιότητας των σημείων και της ομοιότητας των προϊόντων ή υπηρεσιών που αυτά προσδιορίζουν [βλ. απόφαση του Πρωτοδικείου της 9ης Ιουλίου 2003, T-162/01, Laboratorios RTB κατά ΓΕΕΑ — Giorgio Beverly Hills (GIORGIO BEVERLY HILLS), Συλλογή 2003, σ. II-2821, σκέψεις 30 έως 33 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία].

70 Για τους σκοπούς της εφαρμογής του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β΄, του κανονισμού 40/94, ο κίνδυνος συγχύσεως προϋποθέτει ότι τόσο τα αντιπαρατιθέμενα σήματα όσο και τα προσδιοριζόμενα από αυτά προϊόντα ή υπηρεσίες είναι πανομοιότυπα ή παρόμοια [βλ. απόφαση του Πρωτοδικείου της 22ας Ιανουαρίου 2009, T-316/07, Commercy κατά ΓΕΕΑ — easyGroup IP Licensing (easyHotel), Συλλογή 2009, σ. II-43, σκέψη 42 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία].

71 Όσον αφορά το ενδιαφερόμενο κοινό, πρέπει να γίνει δεκτό, όπως υποστήριξαν εν προκειμένω και οι διάδικοι, ότι αποτελείται από καταναλωτές που καταλέγονται στον κοινοτικό μέσο όρο, περιλαμβανομένου του μέσου Ισπανού καταναλωτή, καθόσον τα προϊόντα εν προκειμένω είναι είδη γενικής καταναλώσεως [βλ. απόφαση του Πρωτοδικείου της 3ης Ιουλίου 2003, T-129/01, Alejandro κατά ΓΕΕΑ — Anheuser-Busch (BUDMEN), Συλλογή 2003, σ. II-2251, σκέψη 41]. Ο μέσος καταναλωτής των οικείων προϊόντων θεωρείται ότι έχει τη συνήθη πληροφόρηση και είναι ευλόγως προσεκτικός και ενημερωμένος.

72 Όσον αφορά τη σύγκριση των επίμαχων προϊόντων, οι διάδικοι της υπό κρίση υποθέσεως δεν αμφισβητούν τη διαπίστωση του τμήματος προσφυγών, η οποία περιέχεται στη σκέψη 15 της αποφάσεως επί της ουσίας, ότι τα εν λόγω προϊόντα είναι πανομοιότυπα ή παρόμοια.

Επί της συγκρίσεως των σημείων

73 Επιβάλλεται να υπομνησθεί ότι η σφαιρική εκτίμηση περί κινδύνου συγχύσεως πρέπει, όσον αφορά την οπτική, φωνητική ή εννοιολογική ομοιότητα των αντιπαρατιθέμενων σημείων, να στηρίζεται στη συνολική εντύπωση που αυτά προκαλούν, λαμβανομένων υπόψη ιδίως των διακριτικών και κυρίαρχων στοιχείων τους. Ο τρόπος με τον οποίο αντιλαμβάνεται τα σήματα ο μέσος καταναλωτής των επίμαχων προϊόντων ή υπηρεσιών έχει καθοριστική σημασία κατά τη σφαιρική εκτίμηση του κινδύνου αυτού. Συναφώς, ο μέσος καταναλωτής αντιλαμβάνεται συνήθως το σήμα ως σύνολο και δεν επιδίδεται στην εξέταση των διαφόρων λεπτομερειών του (βλ. απόφαση του Δικαστηρίου της 12ης Ιουνίου 2007, C-334/05 P, ΓΕΕΑ κατά Shaker, Συλλογή 2007, σ. I-4529, σκέψη 35 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

74 Εντούτοις, αντιλαμβανόμενος ένα λεκτικό σημείο, θα το αναλύσει σε λεκτικά στοιχεία τα οποία, κατ' αυτόν, παραπέμπουν σε συγκεκριμένο σημασιολογικό περιεχόμενο ή ομοιάζουν προς λέξεις τις οποίες γνωρίζει [βλ. αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 6ης Οκτωβρίου 2004, T-356/02, Vitakraft-Werke Wührmann κατά ΓΕΕΑ — Krafft (VITAKRAFT), Συλλογή 2004, σ. II-3445, σκέψη 51, και της 13ης Φεβρουαρίου 2007, T-256/04, Mundipharma κατά ΓΕΕΑ — Altana Pharma (RESPICUR), Συλλογή 2007, σ. II-449, σκέψη 57].

75 Όσον αφορά εξάλλου τη σύγκριση των σημείων από οπτικής απόψεως, πρέπει να υπομνησθεί ότι τίποτε δεν αποκλείει τη διακρίβωση της υπάρξεως οπτικής ομοιότητας μεταξύ ενός λεκτικού και ενός εικονιστικού σήματος, δεδομένου ότι τα δύο αυτά είδη σημάτων έχουν την παρουσίαση γραφήματος που μπορεί να δημιουργήσει οπτική εντύπωση [βλ. απόφαση του Πρωτοδικείου της 4ης Μαΐου 2005, T-359/02, Chum κατά ΓΕΕΑ — Star TV (STAR TV), Συλλογή 2005, σ. II-1515, σκέψη 43 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία].

76 Εν προκειμένω, στη σκέψη 20 της αποφάσεως επί της ουσίας, το τμήμα προσφυγών επισημαίνει ότι «το σήμα PEPEQUILLO διακρίνεται [από το προγενέστερο σήμα PEPE] τόσο από οπτικής όσο και από φωνητικής απόψεως, διότι είναι πολύ μεγαλύτερο σε έκταση και τονίζεται στην [τρίτη κατά σειρά] συλλαβή».

77 Πρέπει να επισημανθεί ότι ο όρος «pepe» εμφανίζεται στην αρχή του σημείου PEPEQUILLO. Επιπλέον, μολονότι το σημείο PEPEQUILLO διακρίνεται από το προγενέστερο σημείο PEPE λόγω των τελευταίων δύο συλλαβών του, οι οποίες είναι μεγαλύτερες σε έκταση από τις δύο πρώτες συλλαβές, και από όλα τα προγενέστερα σημεία για τον λόγο ότι αποτελείται από μία μόνο, σχετικά μεγάλη σε έκταση, λέξη, ενώ τα λοιπά προγενέστερα σημεία αποτελούνται εν γένει είτε από μία σύντομη λέξη, όπως το σημείο PEPE, είτε από δύο λέξεις, όπως το σημείο PEPE JEANS, πρέπει εντούτοις να επισημανθεί ότι το στοιχείο αυτό δεν έχει καθοριστική σημασία για να απορριφθεί το ενδεχόμενο οποιασδήποτε οπτικής ομοιότητας διότι, κατά πάγια νομολογία, ο καταναλωτής προσέχει περισσότερο το αρχικό τμήμα σήματος απ' ό,τι το τελικό τμήμα του [αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 7ης Σεπτεμβρίου 2006, T-133/05, Meric κατά ΓΕΕΑ — Arbora & Ausonia (PAM-PIM'S BABY-PROP), Συλλογή 2006, σ. II-2737, σκέψη 51, και της 25ης Μαρτίου 2009, T-109/07, L'Oréal κατά ΓΕΕΑ — Spa Monopole (SPA THERAPY), Συλλογή 2009, σ. II-675, σκέψη 30].

Εξάλλου, μεταξύ των προγενέστερων σημείων, το σημείο PEPECO αποτελείται από τον όρο «pepe» στον οποίο προστέθηκε η κατάληξη «co», στοιχείο που καθιστά τη δομή του παρόμοια αυτής του σημείου PEPEQUILLO. Επομένως, πρέπει να γίνει δεκτό ότι η οπτική εντύπωση που προκαλεί το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση είναι ανάλογη αυτής που προκαλούν τα προγενέστερα σήματα.

78 Ως εκ τούτου, πρέπει να γίνει δεκτό ότι, από οπτικής απόψεως, μεταξύ των επίμαχων σημείων υφίσταται ομοιότητα σε μέτριο βαθμό.

79 Όσον αφορά τη σύγκριση των επίμαχων σημείων από φωνητικής απόψεως, πρέπει να υπομνησθεί ότι ο διαφορετικός αριθμός συλλαβών δεν αρκεί για να απορριφθεί το ενδεχόμενο φωνητικής ομοιότητας μεταξύ των σημείων [απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 28ης Οκτωβρίου 2010, T-131/09, Farmeco κατά ΓΕΕΑ — Allergan (BOTUMAX), η οποία δεν έχει δημοσιευθεί στη Συλλογή, σκέψη 39 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία]. Εν προκειμένω, οι δύο πρώτες συλλαβές είναι πανομοιότυπες και προφέρονται κατά τον ίδιο τρόπο. Βεβαίως, το σημείο PEPEQUILLO τονίζεται στην τρίτη κατά σειρά συλλαβή του, ενώ τα προγενέστερα σημεία τονίζονται στην πρώτη συλλαβή, πλην όμως το στοιχείο αυτό δεν αρκεί για να αποκλεισθεί το ενδεχόμενο οποιασδήποτε φωνητικής ομοιότητας.

80 Ως εκ τούτου, πρέπει να γίνει δεκτό ότι μεταξύ των επίμαχων σημείων υφίσταται ομοιότητα σε μικρό τουλάχιστον βαθμό από φωνητικής απόψεως.

81 Όσον αφορά τη σύγκριση των επίμαχων σημείων από εννοιολογικής απόψεως, πρέπει να γίνει διάκριση μεταξύ, αφενός, του μέσου κοινοτικού κοινού, εξαιρουμένου του μέσου Ισπανού καταναλωτή, δηλαδή τμήματος του ενδιαφερομένου κοινού για το οποίο μια τέτοια σύγκριση δεν έχει σημασία, καθόσον οι όροι «pepe» και «quillo» στερούνται πλήρως σημασιολογικού περιεχομένου, και, αφετέρου, του μέσου Ισπανού καταναλωτή, για τον οποίο οι όροι αυτοί ενδέχεται να έχουν σημασιολογικό περιεχόμενο.

82 Μολονότι το σημείο PEPEQUILLO στερείται αφεαυτού σημασιολογικού περιεχομένου, δεδομένου ότι δεν πρόκειται για σύνηθες ουσιαστικό, ο μέσος Ισπανός καταναλωτής ενδέχεται να το διαιρέσει σε δύο όρους που διαθέτουν για αυτόν σημασιολογικό περιεχόμενο, δηλαδή στους όρους «pepe» και «quillo», σύμφωνα με την προπαρατεθείσα στη σκέψη 73 της παρούσας αποφάσεως νομολογία. Συγκεκριμένα, οι δύο αυτοί όροι, εξεταζόμενοι χωριστά, έχουν επακριβές σημασιολογικό περιεχόμενο για τους Ισπανούς καταναλωτές: ο όρος «pepe» είναι το υποκοριστικό του κυρίου ονόματος José και ο όρος «quillo» συνιστά συνήθη σύντμηση της λέξεως «chiquillo». Κατ' αυτόν τον τρόπο, μολονότι, όπως επισημαίνει το τμήμα προσφυγών στη σκέψη 20 της αποφάσεως επί της ουσίας, τα συνήθη υποκοριστικά του «Pepe» είναι οι όροι «pepito» και «pepillo», δεν αποκλείεται ο μέσος Ισπανός καταναλωτής να πιστέψει ότι το σημείο PEPEQUILLO σημαίνει «Pepe ο πιτσιρίκος».

83 Ως εκ τούτου, ο μέσος Ισπανός καταναλωτής μπορεί να πιστέψει ότι το σήμα του οποίου ζητείται η καταχώριση συνιστά ένα λογοπαίγνιο βασιζόμενο στο υποκοριστικό Pepe, όπως συμβαίνει και στην περίπτωση των προγενέστερων σημάτων. Έτσι, πρέπει να γίνει δεκτό ότι τα επίμαχα σημεία είναι παρόμοια από εννοιολογικής απόψεως.

84 Επομένως, πρέπει να γίνει δεκτό ότι τα επίμαχα σημεία προσομοιάζουν από οπτικής, φωνητικής και εννοιολογικής απόψεως.

Επί του κινδύνου συγχύσεως

85 Η σφαιρική εκτίμηση περί του κινδύνου συγχύσεως γίνεται με δεδομένο ότι υφίσταται αμφίδρομη σχέση μεταξύ των συνεκτιμώμενων παραγόντων και, ιδίως, μεταξύ της ομοιότητας των σημάτων και της ομοιότητας των προϊόντων και υπηρεσιών που αυτά προσδιορίζουν. Ειδικότερα, τυχόν μικρή ομοιότητα μεταξύ των προσδιοριζόμενων προϊόντων ή υπηρεσιών μπορεί να αντισταθμίζεται από την έντονη ομοιότητα μεταξύ των σημάτων και αντιστρόφως [απόφαση του Δικαστηρίου της 23ης Σεπτεμβρίου 1998, C-39/97, Canon, Συλλογή 1998, σ. I-5507, σκέψη 17, και απόφαση του Πρωτοδικείου της 14ης Δεκεμβρίου 2006, T-81/03, T-82/03 και T-103/03, Mast-Jägermeister κατά ΓΕΕΑ — Licorera Zacapaneca (VENADO με πλαίσιο κ.λπ.), Συλλογή 2006, σ. II-5409, σκέψη 74].

86 Το τμήμα προσφυγών έκρινε ότι η προσφεύγουσα δεν απέδειξε επαρκώς από νομικής απόψεως ότι υφίσταται κίνδυνος συγχύσεως μεταξύ των προγενεστέρων σημάτων της και του σήματος PEPEQUILLO του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση. Συγκεκριμένα, πρώτον, δεν υφίσταται εντός της αγοράς οικογένεια σημάτων PEPE ή PEPE JEANS και, εν πάση περιπτώσει, το σήμα PEPEQUILLO δεν έχει την ίδια δομή με τα προγενέστερα σήματα. Δεύτερον, η φήμη των προγενέστερων σημάτων δεν συνεπάγεται ότι οποιοδήποτε σήμα περιέχει τον όρο «pepe» επιφέρει σύγχυση στην αγορά και, επιπλέον, θα έπρεπε ο ως άνω όρος να είναι το κυρίαρχο στοιχείο του σήματος PEPEQUILLO, κάτι το οποίο δεν συμβαίνει εν προκειμένω.

87 Όπως προκύπτει από την έβδομη αιτιολογική σκέψη του κανονισμού 40/94 (νυν όγδοη αιτιολογική σκέψη του κανονισμού 207/2009), η εκτίμηση περί του κινδύνου συγχύσεως εξαρτάται από πολλούς παράγοντες, μεταξύ των οποίων, το πόσο γνωστό είναι το σήμα στην επίμαχη αγορά. Δεδομένου ότι ο κίνδυνος συγχύσεως αυξάνεται αναλόγως της σημασίας του διακριτικού χαρακτήρα του σήματος, τα σήματα με έντονο διακριτικό χαρακτήρα, είτε εγγενώς είτε λόγω του ότι είναι γνωστά στην αγορά, απολαύουν προστασίας μεγαλύτερης από εκείνα των οποίων ο διακριτικός χαρακτήρας είναι ασθενέστερος (βλ., κατ' αναλογία, απόφαση του Δικαστηρίου της 11ης Νοεμβρίου 1997, C-251/95, SABEL, Συλλογή 1997, σ. I-6191, σκέψη 24, προπαρατεθείσα απόφαση του Δικαστηρίου Canon, σκέψη 18, και απόφαση του Δικαστηρίου της 22ας Ιουνίου 1999, C-342/97, Lloyd Schuhfabrik Meyer, Συλλογή 1999, σ. I-3819, σκέψη 20).

88 Η ύπαρξη διακριτικού χαρακτήρα εντονότερου από το σύνηθες, λόγω του ότι το σήμα είναι γνωστό στο κοινό εντός της αγοράς, προϋποθέτει οπωσδήποτε ότι το σήμα αυτό είναι γνωστό τουλάχιστον σε σημαντικό τμήμα του ενδιαφερομένου κοινού, χωρίς να απαιτείται κατ' ανάγκη να χαίρει φήμης κατά την έννοια του άρθρου 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 40/94. Ο έντονος διακριτικός χαρακτήρας σήματος δεν αποδεικνύεται βάσει γενικών στοιχείων, για παράδειγμα μέσω της χρήσεως καθορισμένων ποσοστών σχετικά με τον βαθμό αναγνωρισιμότητας του σήματος μεταξύ των ενδιαφερομένων κύκλων. Πάντως, πρέπει να γίνει δεκτό ότι υφίσταται αμφίδρομη σχέση μεταξύ της αναγνωρισιμότητας σήματος όσον αφορά το κοινό και του διακριτικού χαρακτήρα του, υπό την έννοια ότι όσο γνωστότερο είναι το σήμα στο κοινό στο οποίο απευθύνεται τόσο ενισχύεται ο διακριτικός του χαρακτήρας. Για να εξετασθεί αν σήμα διαθέτει έντονο διακριτικό χαρακτήρα λόγω του ότι είναι γνωστό στο κοινό, πρέπει να λαμβάνονται υπόψη όλα τα στοιχεία που ασκούν επιρροή στη συγκεκριμένη περίπτωση, δηλαδή, μεταξύ άλλων, το μερίδιο της αγοράς που

αναλογεί στο σήμα, η ένταση, η γεωγραφική εξάπλωση και η χρονική διάρκεια της χρήσεως του σήματος, το μέγεθος των επενδύσεων στις οποίες έχει προβεί η επιχείρηση για την προώθησή του, το ποσοστό των ενδιαφερομένων κύκλων που αναγνωρίζει χάρη στο σήμα τα προϊόντα ή τις υπηρεσίες ως προερχόμενα από συγκεκριμένη επιχείρηση, καθώς και οι δηλώσεις των εμπορικών και βιομηχανικών επιμελητηρίων ή άλλων επαγγελματικών ενώσεων [βλ. απόφαση του Πρωτοδικείου της 12ης Ιουλίου 2006, T-277/04, Vitakraft-Werke Wührmann κατά ΓΕΕΑ — Johnson's Veterinary Products (VITACOAT), Συλλογή 2006, σ. II-2211, σκέψεις 34 και 35 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία].

89 Εν προκειμένω, η προσφεύγουσα επισύναψε στο δικόγραφο της προσφυγής πίνακα στον οποίο παρατίθενται οι επενδύσεις με σκοπό τη διαφημιστική προώθηση στις οποίες προέβη στην Ισπανία, καθώς και πίνακα για τις πωλήσεις στην Ισπανία, σε αμφότερες τις περιπτώσεις υπό το σημείο PEPE JEANS LONDON, για να αποδείξει τη φήμη του σήματος.

90 Επιπλέον, η προσφεύγουσα προσκόμισε, ως συνημμένα στο δικόγραφο της προσφυγής της, διάφορα έγγραφα προς απόδειξη της φήμης των σημάτων PEPE και PEPE JEANS, μεταξύ των οποίων καταλέγονται βεβαιώσεις ισπανικών εμπορικών επιμελητηρίων και αποφάσεις ισπανικών δικαστηρίων.

91 Ως εκ τούτου, το σήμα PEPE χαίρει ορισμένης φήμης, τουλάχιστον όσον αφορά το ισπανικό τμήμα του ενδιαφερομένου κοινού, και, επομένως, μπόρεσε να αποκτήσει έντονο διακριτικό χαρακτήρα. Συγκεκριμένα, κατά τη νομολογία, εάν το προγενέστερο σήμα δεν διαθέτει διακριτικό χαρακτήρα λόγω των εγγενών ιδιοτήτων του, μπορεί να τον αποκτήσει λόγω της φήμης του [βλ. αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 4ης Νοεμβρίου 2003, T-85/02, Díaz κατά ΓΕΕΑ — Granjas Castelló (CASTILLO), Συλλογή 2003, σ. II-4835, σκέψεις 43 και 44, και της 15ης Σεπτεμβρίου 2009, T-446/07, Royal Appliance International κατά ΓΕΕΑ — BSH Bosch und Siemens Hausgeräte (Centrixx), η οποία δεν έχει δημοσιευθεί στη Συλλογή, σκέψη 58]. Εν προκειμένω, όμως, μολονότι ο όρος «pepe» είναι σχετικά συνήθης στην Ισπανία και δεν διαθέτει αφεαυτού σημαντικό διακριτικό χαρακτήρα, αντιθέτως, η φήμη του σήματος

κατέστησε δυνατή, όσον αφορά το εν λόγω σήμα, την κτήση έντονου διακριτικού χαρακτήρα. Εξάλλου, η φήμη του σήματος PEPE αναγνωρίσθηκε ρητώς από την παρεμβαίνουσα στο υπόμνημά της αντικρούσεως και από το ΓΕΕΑ με διάφορες αποφάσεις οι οποίες επισυνάπτονται στο δικόγραφο της προσφυγής.

92 Όσον αφορά, πάντως, τον ισχυρισμό της προσφεύγουσας ότι η φήμη των προγενέστερων σημάτων είναι τέτοια που υφίσταται κίνδυνος συγχύσεως μεταξύ των επίμαχων σημείων, πρέπει να υπομνησθεί ότι, μολονότι η φήμη σήματος αποτελεί στοιχείο που πρέπει να λαμβάνεται υπόψη για να κριθεί αν υφίσταται κίνδυνος συγχύσεως, εντούτοις δεν αποδεικνύει αφεαυτής την ύπαρξη του κινδύνου αυτού. Λαμβάνεται υπόψη για να εκτιμηθεί αν η ομοιότητα μεταξύ των σημείων ή μεταξύ των προϊόντων και των υπηρεσιών αρκεί για να προκληθεί κίνδυνος συγχύσεως [αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 11ης Ιουλίου 2006, T-247/03, Torres κατά ΓΕΕΑ — Bodegas Muga (Torre Muga), η οποία δεν έχει δημοσιευθεί στη Συλλογή, σκέψη 72, και της 18ης Δεκεμβρίου 2008, T-287/06, Torres κατά ΓΕΕΑ — Bodegas Peñalba López (Torre Albéniz), Συλλογή 2008, σ. II-3817, σκέψη 75].

93 Εν προκειμένω, όμως, στις σκέψεις 72 και 84 αποδείχθηκε ότι τα επίμαχα σημεία είναι παρόμοια και αφορούν πανομοιότυπα ή παρόμοια προϊόντα. Ως εκ τούτου, υφίσταται σαφώς κίνδυνος συγχύσεως, τον οποίο επιτείνει απλώς ο διακριτικός χαρακτήρας των προγενέστερων σημάτων.

94 Όσον αφορά τον κίνδυνο συγχύσεως ο οποίος σχετίζεται με την ύπαρξη οικογένειας σημάτων PEPE, η απόδειξη της υπάρξεώς του απαιτεί να πληρούνται δύο προϋποθέσεις, τις οποίες έχει θέσει η νομολογία. Πρώτον, ο δικαιούχος της φερόμενης ως οικογένειας σημάτων πρέπει να αποδείξει τη χρήση όλων των σημάτων που ανήκουν στην οικογένεια ή, τουλάχιστον, αριθμού σημάτων που μπορεί να αποτελέσουν οικογένεια και, δεύτερον, το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση δεν πρέπει να είναι απλώς παρεμφερές των σημάτων που ανήκουν στην οικογένεια, αλλά και να εμφανίζει χαρακτηριστικά γνωρίσματα δυνάμενα να το συνδέσουν με την οικογένεια [απόφαση του Πρωτοδικείου της 23ης Φεβρουαρίου 2006, T-194/03, Il Ponte Finanziaria κατά ΓΕΕΑ — Marine Enterprise Projects (BAINBRIDGE), Συλλογή 2006, σ. II-445, σκέψεις 126 και 127].

95 Εν προκειμένω, μολονότι η προσφεύγουσα απέδειξε τη χρήση των σημάτων PEPE και PEPE JEANS, δεν κατόρθωσε να αποδείξει, όπως επισημαίνει το τμήμα προσφυγών στη σκέψη 24 της αποφάσεως επί της ουσίας, τη χρήση των λοιπών προγενέστερων σημάτων που ανήκουν στη φερόμενη ως οικογένεια σημάτων, όπως δηλαδή των σημάτων PEPE F4, PEPE 2XL, PEPE M99.

96 Εν πάση περιπτώσει, το ζήτημα αν υφίσταται ή όχι οικογένεια σημάτων PEPE δεν αναιρεί την κρίση ότι τα σήματα PEPE και PEPE JEANS διαθέτουν διακριτικό χαρακτήρα σε τέτοιο βαθμό ώστε η ομοιότητα μεταξύ των αντιπαρατιθέμενων σημείων και το πανομοιότυπο των επίμαχων προϊόντων και υπηρεσιών να αρκούν για να προκληθεί κίνδυνος συγχύσεως.

97 Επομένως, ο υπό κρίση λόγος ακυρώσεως πρέπει να γίνει δεκτός.

Επί του δευτέρου λόγου ακυρώσεως, ο οποίος αντλείται από παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 40/94

— Επιχειρήματα των διαδίκων

98 Η προσφεύγουσα φρονεί, αφενός, ότι δεν υφίστανται διαφορές από οπτικής, φωνητικής και εννοιολογικής απόψεως μεταξύ των επίμαχων σημείων οι οποίες θα απέκλειαν την εφαρμογή του άρθρου 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 40/94 και ότι δεν υφίσταται «νόμιμη αιτία» για την καταχώριση του σήματος PEPEQUILLO.

99 Επομένως, υφίσταται πρόδηλος και πραγματικός κίνδυνος το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση να αντλεί αθέμιτα όφελος από τη φήμη των σημάτων PEPE, προκαλώντας στους καταναλωτές ψευδώς την πεποίθηση ότι το σημείο PEPEQUILLO είναι ένα ακόμη σήμα της οικογένειας σημάτων PEPE.

100 Αφετέρου, το τμήμα προσφυγών δεν προέβη σε καμία ανάλυση σχετικά με την ομοιότητα ή το πανομοιότυπο από απόψεως του άρθρου 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 40/94 και περιορίσθηκε σε ανάλυση σχετικά με το αν έχει εφαρμογή το άρθρο 8, παράγραφος 1, του εν λόγω κανονισμού. Βάσει, όμως, του άρθρου 8, παράγραφος 5, του κανονισμού αυτού απαιτείται η ύπαρξη σχέσεως μεταξύ των αντιπαρατιθέμενων σημείων και όχι η ύπαρξη κινδύνου συγχύσεως, όπως επισήμανε η παρεμβαίνουσα στο υπόμνημά της αντικρούσεως.

101 Επομένως, το τμήμα προσφυγών δεν αιτιολόγησε επαρκώς την απόφασή του και υπέπεσε σε παράβαση και του άρθρου 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 40/94, αποφαινόμενο ότι δεν υφίσταται κίνδυνος συγχύσεως μεταξύ των προγενέστερων σημάτων και του σημείου PEPEQUILLO, οπότε δεν πληρούται η προϋπόθεση περί ομοιότητας μεταξύ των σημείων την οποία θέτει το άρθρο 8, παράγραφος 5, του κανονισμού αυτού.

102 Το ΓΕΕΑ και η παρεμβαίνουσα υποστηρίζουν ότι δεν υπήρξε παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 40/94, καθόσον τα προγενέστερα σήματα και το σημείο PEPEQUILLO δεν είναι παρόμοια.

103 Επιπλέον, υποστηρίζεται ότι η προσφεύγουσα δεν απέδειξε τον συσχετισμό μεταξύ των αντιπαρατιθέμενων σημάτων ούτε εξήγησε σε ποιο βαθμό υφίσταται κίνδυνος προσβολής του διακριτικού χαρακτήρα των προγενέστερων σημάτων της ή της φήμης της, ή, ακόμη, κίνδυνος αντλήσεως αθέμιτου οφέλους από τη φήμη ή από τον διακριτικό χαρακτήρα των προγενέστερων σημάτων της.

— Εκτίμηση του Γενικού Δικαστηρίου

104 Κατά το άρθρο 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 40/94, κατόπιν ανακοπής του δικαιούχου προγενέστερου σήματος κατά την έννοια της παραγράφου 2, απορρίπτεται επίσης η αίτηση καταχωρίσεως σήματος σε περίπτωση κατά την οποία αυτό είναι πανομοιότυπο ή παρόμοιο με το προγενέστερο σήμα και πρόκειται να καταχωρισθεί για υπηρεσίες ή προϊόντα που δεν ομοιάζουν με αυτά για τα οποία είχε καταχωρισθεί το προγενέστερο σήμα, εφόσον, στην περίπτωση προγενέστερου κοινοτικού σήματος, τα σήμα αυτό χαίρει φήμης εντός της Κοινότητας, στην περίπτωση προγενέστερου εθνικού σήματος, το σήμα αυτό χαίρει φήμης στο οικείο κράτος μέλος, η δε χρησιμοποίηση, χωρίς νόμιμη αιτία, του σήματος του οποίου ζητείται η καταχώριση θα προσπόριζε στον αιτούντα αθέμιτο όφελος από τον διακριτικό χαρακτήρα ή από τη φήμη του προγενέστερου σήματος, ή θα συνιστούσε προσβολή του διακριτικού χαρακτήρα ή της φήμης αυτής.

105 Το άρθρο 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 40/94 έχει εφαρμογή και σε περίπτωση κατά την οποία οι υπηρεσίες ή τα προϊόντα είναι παρόμοια. Συγκεκριμένα, κατά τη νομολογία, σήμα που χαίρει φήμης πρέπει να απολαύει, στην περίπτωση χρήσεως σημείου για πανομοιότυπα ή παρόμοια προϊόντα ή υπηρεσίες, εξίσου ευρείας προστασίας όπως και στην περίπτωση χρήσεως σημείου για υπηρεσίες ή προϊόντα που δεν είναι παρόμοια [απόφαση του Πρωτοδικείου της 22ας Μαρτίου 2007, T-215/03, Sigla κατά ΓΕΕΑ — Elleni Holding (VIPS), Συλλογή 2007, σ. II-711, σκέψη 32· βλ. επίσης, κατ' αναλογία, αποφάσεις του Δικαστηρίου της 9ης Ιανουαρίου 2003, C-292/00, Davidoff, Συλλογή 2003, σ. I-389, σκέψεις 24 έως 26, και της 23ης Οκτωβρίου 2003, C-408/01, Adidas-Salomon και Adidas Benelux, Συλλογή 2003, σ. I-12537, σκέψεις 19 έως 22].

106 Επομένως, η διευρυμένη προστασία που παρέχεται στο προγενέστερο σήμα βάσει του άρθρου 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 40/94 προϋποθέτει ότι πληρούνται πλείονες προϋποθέσεις. Πρώτον, το προγενέστερο σήμα το οποίο υποστηρίζεται ότι χαίρει φήμης πρέπει να έχει καταχωρισθεί. Δεύτερον, τόσο το προγενέστερο σήμα όσο και αυτό του οποίου ζητείται η καταχώριση πρέπει να είναι πανομοιότυπα ή παρόμοια. Τρίτον, στην περίπτωση προγενέστερου κοινοτικού σήματος, αυτό πρέπει να χαίρει φήμης εντός της Κοινότητας, ενώ στην περίπτωση προγενέστερου εθνικού σήματος εντός του οικείου κράτους μέλους. Τέταρτον, η άνευ νομίμου αιτίας χρήση του σήματος του οποίου ζητείται η καταχώριση πρέπει να συνεπάγεται τον κίνδυνο αντλήσεως αθέμιτου οφέλους από τον διακριτικό χαρακτήρα ή από τη φήμη του

προγενέστερου σήματος ή τον κίνδυνο προσβολής των στοιχείων αυτών. Δεδομένου ότι οι προϋποθέσεις αυτές πρέπει να πληρούνται σωρευτικώς, αρκεί να μη συντρέχει μία από τις προϋποθέσεις αυτές προκειμένου να αποκλεισθεί η εφαρμογή της εν λόγω διατάξεως [προπαρατεθείσα απόφαση του Πρωτοδικείου VIPS, σκέψεις 34 και 35, και απόφαση του Πρωτοδικείου της 11ης Ιουλίου 2007, T-150/04, Mülhens κατά ΓΕΕΑ — Minoronzoni (TOSCA BLU), Συλλογή 2007, σ. II-2353, σκέψεις 54 και 55].

107 Εν προκειμένω, τα προγενέστερα σήματα PEPE και PEPE JEANS τα οποία υποστηρίζεται ότι χαίρουν φήμης έχουν καταχωρισθεί τόσο σε εθνικό όσο και σε κοινοτικό επίπεδο (βλ. σκέψη 7 ανωτέρω). Επιπλέον, όπως κατέδειξε το Γενικό Δικαστήριο με την ανωτέρω σκέψη 83, τα επίμαχα σημεία είναι παρόμοια.

108 Λαμβανομένων υπόψη των αποδεικτικών στοιχείων που προσκόμισε η προσφεύγουσα και όπως καταδείχθηκε στις ανωτέρω σκέψεις 88 έως 90, τα προγενέστερα σήματα χαίρουν φήμης τουλάχιστον στην Ισπανία.

109 Τίθεται, επομένως, το ζήτημα αν η χρήση του σήματος του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση μπορεί να προκαλέσει κίνδυνο αντλήσεως αθέμιτου οφέλους από τον διακριτικό χαρακτήρα ή από τη φήμη του προγενέστερου σήματος ή κίνδυνο προσβολής του διακριτικού χαρακτήρα ή της φήμης των προγενέστερων σημάτων.

110 Η προσφεύγουσα φρονεί συναφώς ότι υφίσταται κίνδυνος το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση να αντλήσει αθέμιτα όφελος από τη φήμη των σημάτων PEPE, μολονότι δεν υφίσταται «νόμιμη αιτία» για την καταχώριση του σήματος PEPEQUILLO.

111 Πρέπει να υπομνησθεί ότι η έννοια του οφέλους το οποίο θα μπορούσε να αντληθεί αθέμιτα, λόγω της άνευ νομίμου αιτίας χρήσεως του σήματος του οποίου ζητείται η καταχώριση, από τον διακριτικό χαρακτήρα ή από τη φήμη του προγενεστέρου

σήματος περιλαμβάνει τις περιπτώσεις όπου υφίσταται πρόδηλη εκμετάλλευση και παρασιτισμός σε βάρος φημισμένου σήματος ή προσπάθεια αντλήσεως οφέλους από το καλό του όνομα. Δηλαδή, πρόκειται για τον κίνδυνο να μεταφερθεί η εικόνα του σήματος το οποίο χαίρει φήμης ή τα χαρακτηριστικά που προβάλλει αυτή στα προϊόντα τα οποία προσδιορίζει το σήμα του οποίου ζητείται η καταχώριση, οπότε η διάθεσή τους στο εμπόριο θα καταστεί ευχερέστερη λόγω του συσχετισμού αυτού με το προγενέστερο σήμα το οποίο χαίρει φήμης (βλ. προπαρατεθείσα απόφαση VIPS, σκέψη 40 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

112 Επιπλέον, όπως επισημαίνει η προσφεύγουσα (βλ. σκέψη 100 της αποφάσεως), πρέπει να γίνει διάκριση μεταξύ του κινδύνου συγχύσεως ο οποίος διαλαμβάνεται στο άρθρο 8, παράγραφος 1, του κανονισμού 40/94 και του συσχετισμού μεταξύ των επίμαχων σημείων, ο οποίος εξετάζεται στο άρθρο 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 40/94.

113 Συγκεκριμένα, ενώ ως κίνδυνος συγχύσεως νοείται ο κίνδυνος να σχηματίσει το κοινό την πεποίθηση ότι τα προϊόντα ή οι υπηρεσίες τα οποία προσδιορίζει το σήμα του οποίου ζητείται η καταχώριση προέρχονται από την ίδια επιχείρηση με αυτά του προγενέστερου σήματος ή, ενδεχομένως, από οικονομικά συνδεόμενες επιχειρήσεις, στις διαλαμβανόμενες στο άρθρο 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 40/94 περιπτώσεις, αντιθέτως, το ενδιαφερόμενο κοινό συσχετίζει, δηλαδή συνδέει, τα αντιπαρατιθέμενα σήματα, χωρίς πάντως να τα συγχέει. Ως εκ τούτου, η ύπαρξη κινδύνου συγχύσεως δεν αποτελεί προϋπόθεση εφαρμογής της διατάξεως αυτής (βλ. προπαρατεθείσα απόφαση VIPS, σκέψη 41 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

114 Επομένως, ο κίνδυνος να αντληθεί αθέμιτα όφελος, λόγω της άνευ νομίμου αιτίας χρήσεως του σήματος του οποίου ζητείται η καταχώριση, από τον διακριτικό χαρακτήρα ή από τη φήμη του προγενεστέρου σήματος εξακολουθεί να υφίσταται οσάκις ο καταναλωτής, χωρίς να συγχέει κατ' ανάγκη την εμπορική προέλευση του επίμαχου προϊόντος ή υπηρεσίας, προσελκύεται από το ίδιο το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση και αγοράζει το σχετικό προϊόν ή υπηρεσία διότι φέρει το σήμα αυτό το οποίο είναι πανομοιότυπο ή παρόμοιο με προγενέστερο σήμα που χαίρει φήμης (προπαρατεθείσα απόφαση VIPS, σκέψη 42).

115 Τέλος, πρέπει να υπομνησθεί ότι το άρθρο 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 40/94 σκοπεί, μεταξύ άλλων, να καταστήσει δυνατό στον δικαιούχο προγενέστερου σήματος που χαίρει φήμης να αντιταχθεί στην καταχώριση σημάτων τα οποία ενδέχεται είτε να θίγουν τη φήμη ή τον διακριτικό χαρακτήρα του προγενέστερου σήματος είτε να συντελέσουν στην άντληση αθέμιτου οφέλους από αυτήν τη φήμη ή από αυτόν τον διακριτικό χαρακτήρα. Πρέπει να διευκρινισθεί συναφώς ότι ο δικαιούχος του προγενέστερου σήματος δεν υποχρεούται να αποδείξει την ύπαρξη πραγματικής και νυν υφισταμένης προσβολής του σήματός του. Πάντως, οφείλει να προσκομίσει στοιχεία που να καθιστούν δυνατό να συναχθεί εκ πρώτης όψεως μη υποθετικός μελλοντικός κίνδυνος αθέμιτου οφέλους ή προσβολής (βλ. προπαρατεθείσα απόφαση VIPS, σκέψη 46 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

116 Εν προκειμένω, η προσφεύγουσα επισημαίνει ότι ο κίνδυνος αυτός οφείλεται στο ότι θα προκληθεί στους καταναλωτές η εντύπωση ότι το σήμα του οποίου ζητείται η καταχώριση είναι ένα ακόμη σήμα της οικογένειας σημάτων PEPE.

117 Όπως κρίθηκε με τις ανωτέρω σκέψεις 93 και 94, λαμβανομένων υπόψη των πραγματικών περιστατικών της υπό κρίση υποθέσεως δεν μπορεί να γίνει δεκτό ότι υφίσταται οικογένεια σημάτων PEPE. Εντούτοις, η φήμη των προγενέστερων σημάτων PEPE είναι σαφώς εδραιωμένη όσον αφορά τα είδη ενδύσεως και τα λοιπά σχετικά αξεσουάρ.

118 Ως εκ τούτου, ο καταναλωτής θα αγοράσει προϊόν που φέρει το σήμα PEPEQUILLO όχι μόνο διότι επιθυμεί να αγοράσει ένα παντελόνι τζην ή μια τσάντα, αλλά και για τον λόγο ότι το προϊόν αυτό φέρει το εν λόγω σήμα το οποίο είναι παρόμοιο των προγενέστερων σημάτων PEPE τα οποία χαίρουν φήμης.

119 Τα προϊόντα τα οποία αφορά το σήμα του οποίου ζητείται η καταχώριση είναι παρόμοια. Ως εκ τούτου, λαμβανομένης δε υπόψη της ομοιότητας των επίμαχων σημείων, οι Ισπανοί καταναλωτές ενδέχεται να συσχετίσουν τα προγενέστερα σήματα PEPE με το σήμα του οποίου ζητείται η καταχώριση.

120 Κατ' αυτόν τον τρόπο, υφίσταται ο κίνδυνος το σήμα PEPEQUILLO να αντλεί αθέμιτα όφελος από τη φήμη των προγενέστερων σημάτων, προσελκύοντας τους καταναλωτές που επιδιώκουν να αποκτήσουν προϊόντα τα οποία φέρουν σήμα παρεμφερές των προγενέστερων σημάτων PEPE τα οποία χαίρουν φήμης.

121 Ως εκ τούτου, ο υπό κρίση λόγος ακυρώσεως πρέπει να γίνει δεκτός.

122 Συνεπώς, πρέπει να γίνει δεκτό το δεύτερο αίτημα, περί ακυρώσεως της επί της ουσίας αποφάσεως.

Επί των δικαστικών εξόδων

123 Κατά το άρθρο 87, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα εφόσον υπάρχει σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Σε περίπτωση κατά την οποία οι ηττηθέντες διάδικοι είναι περισσότεροι του ενός, το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει για την κατανομή των εξόδων. Εν προκειμένω, δεδομένου ότι το ΓΕΕΑ και η παρεμβαίνουσα ηττήθηκαν ως προς τα βασικά αιτήματά τους, πρέπει να φέρουν τόσο τα έξοδά τους όσο και αυτά στα οποία υποβλήθηκε η προσφεύγουσα, έκαστος εξ αυτών κατά το ήμισυ.

124 Η προσφεύγουσα ζήτησε να καταδικασθεί το ΓΕΕΑ στα έξοδα στα οποία αυτή υποβλήθηκε στο πλαίσιο της ενώπιον του ΓΕΕΑ διοικητικής διαδικασίας. Πρέπει να υπομνησθεί συναφώς ότι, δυνάμει του άρθρου 136, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, τα αναγκαία έξοδα στα οποία υποβάλλονται οι διάδικοι στο πλαίσιο της ενώπιον του τμήματος προσφυγών διαδικασίας θεωρούνται αποδοτέα έξοδα. Εντούτοις, δεν ισχύει το ίδιο όσον αφορά τα έξοδα της ενώπιον του τμήματος ανακοπών διαδικασίας. Ως εκ τούτου, το αίτημα της προσφεύγουσας με το οποίο ζητείται να καταδικασθεί το ΓΕΕΑ, καθόσον απορρίφθηκαν εν μέρει τα αιτήματά του, στα έξοδα της ενώπιον του ΓΕΕΑ διοικητικής διαδικασίας μπορεί να γίνει δεκτό μόνον όσον αφορά τα αναγκαία έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η προσφεύγουσα κατά την

ενώπιον του τμήματος προσφυγών διαδικασία [απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 10ης Φεβρουαρίου 2010, T-344/07, O2 (Germany) κατά ΓΕΕΑ (Homezone), Συλλογή 2010, σ. II-153, σκέψη 84].

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (πέμπτο τμήμα)

αποφασίζει:

1) Ακυρώνει την απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) της 24ης Σεπτεμβρίου 2008 (υπόθεση R 722/2007-1).

2) Απορρίπτει κατά τα λοιπά την προσφυγή.

3) Το ΓΕΕΑ φέρει τα έξοδά του, το ήμισυ των εξόδων της PJ Hungary Szolgáltató kft (PJ Hungary kft), καθώς και τα αναγκαία έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η PJ Hungary kft όσον αφορά τη διαδικασία ενώπιον του πρώτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ.

4) Η Pepekillo, SL, φέρει τα έξοδά της και το ήμισυ των εξόδων της PJ Hungary kft.

Παπασάββας Vadapalas O'Higgins

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 19 Μαΐου 2011.

(υπογραφές)